

A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kpkf.VI.40.417/2021/2.
A tanács tagjai:	Dr. Márton Gizella a tanács elnöke Dr. Nagy Szabolcs előadó bíró Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró
A felperes:	felperes1 (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Kisfaludy-Molnár Péter ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága (cím3)	
Az alperes képviselője:	Dr. Németh Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	adóügyben indult közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	az alperes
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék
2.K.700.104/2020/36. számú végzése	

Rendelkező rész

A Kúria

- az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezéssel támadott részét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja;
- az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás, az ügy előzménye

[1] A felperesnél a NAV Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2011-2014. évekre vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, melynek eredményeképp az 5466269029 számú határozatával a felperes terhére az említett időszakra vonatkozóan, személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben mindösszesen 148.359.613 forint adókülönböt állapított meg, melynek teljes összegét adóhiánynak minősítette és az adóhiány után 296.005.229 forint adóbírságot szabott ki, valamint 12.282.782 forint késedelmi pótlékot számított fel.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2234207744 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereset, a védírat, a felperes perköltség iránti igénye

[3] A felperes keresetében kérte az alperesi határozat és az elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálatát, amelyben – többek között kifogásolta az alkalmazott eljárási jogszabályok megfelelő voltát, hivatkozott az adómegállapításhoz való jog elévülésére –, továbbá a perköltsége megtérítését is kérte pernyertessége esetére. A felperes perben tartott első tárgyaláson módosította perköltség iránti igényét és azt a 16. számú beadványában benyújtott költségjegyzéken a 135.429.791 forint pertárgyértékhez viszonyítva 3.554.298 forint összegben kérte megállapítani a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés c) pont alapján.

[4] Az alperes a védíratában kérte a kereset elutasítását, a perben tartott első tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a perköltségigénye szintén 3.554.298 forint.

Az alperes újabb határozata

[5] Az alperes a 2019. május 14. napján kelt 6431319019/2019/NAV iktatószámú határozatával a keresettel támadott másodfokú határozatát módosította akként, hogy az elsőfokú adóhatóság határozatát téves eljárási jogszabályok alkalmazása miatt megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte azzal, hogy az új eljárást az új, 2018. január 1. napjától hatályos adózás rendjéről és az adóigazgatás rendjéről szóló törvények alapján kell lefolytatni.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. május 20-án tartott tárgyaláson a 2.K.700.104/2020/36. számú végzésével a pert (helyesen: az

eljárást) megszüntette, egyúttal az alperest a felperes részére 3.554.298 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[7] A bíróság a per (helyesen: eljárás) megszüntetéséről a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés g) pontja alapján arra figyelemmel rendelkezett, hogy az alperes újabb határozata a felperes nyilatkozata szerint a keresetének eleget tett. A perköltség kapcsán rögzítette, hogy a felperes pernyertesnek minősült, perköltség igényét felszámította, így azt a költségjegyzéken szereplő összeggel egyezően, a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81-85. §-ban foglaltakra tekintettel ítélte meg a felperes által kért összeget.

[8] Arról tájékoztatta a feleket, hogy a végzés ellen a közléstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek (Kp. 81. § (5) bekezdése).

A fellebbezés, az észrevétel

[9] Az alperes a végzés ellen – a négy órát meghaladó üzemzavarral érintett napokra is tekintettel törvényes határidőben – benyújtott fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a megváltoztatását és az alperes által fizetendő perköltség összegének az általa előadott körülményekre tekintettel történő mérséklését, illetve szükség esetén a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új végzés hozatalára való utasítását. A csatolt költségjegyzéken a sikeres fellebbezés esetére 6.000 forint jogtanácsosi munkadíjra tartott igényt a másodfokú eljárásban.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzésének a perköltségre vonatkozó része sérti a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdését, a 81. § (5) bekezdését, a 82. § (2), (3) bekezdéseit, a 85. § (4) bekezdését, továbbá az IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakat.

[11] Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság jelentős körülményeket figyelmen kívül hagyott, melyeknek az értékelése a felperesi költségjegyzéken szereplő összeg jelentős csökkentéséhez vezetett volna. A végzés a költségjegyzéken szereplő összeg mechanikus, a körülményeket nem mérlegelő, indokolás nélküli átemelése miatt sérti az idézett jogszabályokat. Hangsúlyozta, hogy az alperes jogsértését megállapító ítélet meghozatalára nem került sor, az elsőfokú bíróság - a perrel érintett határozat jogszerűségének vizsgálata nélkül – döntött a per (helyesen: eljárás) megszüntetéséről. Hangsúlyozta továbbá, hogy a határozat módosítására a Kúria azonos jogkérdésben keletkezett Kfv.I.35.338/2020/6. számú ítéletében kifejtettek alapján került sor, mely a felperes keresetében felsorolt számos vitatott pont közül egyetlen egy (a megismételt eljárást milyen eljárási szabályok alapján kell lefolytatni) kapcsán tartotta indokoltnak a határozat módosítását. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettsége ellenére nem jelölte meg, hogy milyen indokok vezették a felperes által megjelölt perköltségigény teljes összegének megítélésére, az összecszerűség kérdésében hozott döntésekor miként mérlegelt.

[12] A felperes az észrevételében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását figyelemmel arra, hogy az IM rendelet 3. § (6) bekezdése kizárólag a fél által benyújtott költségjegyzéken szereplő összeg mérséklése esetén teszi kötelezővé az indokolást, jelen esetben azonban erre nem került sor, a bíróság a felszámított perköltségösszeget nem

mérsékelte. Kifejtette, hogy az ügyben több tárgyalásra került sor, továbbá hét előkészítő iratot terjesztett elő az eljárás megszüntetéséig. Egyebekben rámutatott arra, hogy a keresetlevelében egyértelműen hivatkozott arra a jogsértésre, amelyre hivatkozással az alperes módosította a határozatát, és a 2020. december 18. napján kelt előkészítő iratához csatolta is azt a kúriai döntést, amelynek alapján az alperes a döntését módosította. Kiemelte, hogy az alperes számára már ekkor ismert kellett legyen a kúriai döntés, azonban ennek ellenére a módosító határozatát csak jóval később, 2021. május 14. napján, másfél év múlva hozta meg. Relevanciája annak van – fejtette ki –, hogy az ügyvédi tevékenységgel arányban állt-e a megítélt díj, nem pedig annak, hogy milyen okból szűnt meg a per, vagy hogy milyen okból módosította az alperes a határozatát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] Az elsőfokú bíróság végzésének a perköltségre vonatkozó rendelkezése az érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[14] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az alperes kizárólag a végzés perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta a fellebbezésében, ezért a Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésben foglaltak szerint a végzésnek kizárólag a fellebbezéssel támadott részét vizsgálta.

[15] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan súlyos eljárásjogi hibát vétett, melynek következtében a végzés perköltségről rendelkező részének a jogszerűsége nem állapítható meg, az érdemi felülbírálatra alkalmatlan az alábbiak szerint.

[16] A felperes és az alperes másodfokú eljárásban kifejtett álláspontja lényegében abban különbözött, hogy míg az alperes álláspontja szerint a végzésben foglalt döntést, így a perköltségre vonatkozó részt is indokolni köteles a bíróság, addig a felperes álláspontja szerint ez kizárólag abban az esetben kötelessége a bíróságnak, ha mérsékli a perköltség összegét.

[17] A Kúria több, korábbi eseti döntésében kifejtette (Kpkf.VI.40.176/2021/2., Kpkf.VI.40.245/2021/2., Kpkf.VI.40.357/2021/2.), hogy a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak alapján az elsőfokú bíróság ítéletéből (végzéséből) megállapíthatónak kell lennie annak, hogy a döntése meghozatalakor milyen tényeket, okokat és körülményeket vett figyelembe, milyen indokok alapján hozta meg döntését. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság kizárólag annyit rögzített a végzése indokolási részében, hogy a felperes által a módosított költségjegyzéken felszámított-tal egyezően állapította meg a perköltség összegét, azonban annak nem adta indokát, hogy miért találta megalapozottnak a felperes által megjelölt perköltség összegét. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdése [akárcsak a fentebb megjelölt Pp. 346. § (4) és (5) bekezdései] is egyértelműsíti, hogy az eljáró bíróságnak vizsgálnia kell a fél által munkadíjként felszámított perköltség

összegét, az ügyvédi tevékenységgel összefüggésben azt kell megítélnie, hogy az arányban áll-e a kifejtett jogi képviseleti munkával.

[18] Az elsőfokú bíróság a fent hivatkozott jogszabályhelyek alapján a perköltség meghatározásakor vizsgálati és indokolási kötelezettséggel tartozik, a végzésében ki kell, ki kellett volna fejtenie, hogy a felperes által megjelölt összeg mennyiben áll arányban az általa kifejtett munkával, azaz figyelembe kellett volna vennie a per tartamát, továbbá azt, hogy a jogi képviselő hány tárgyaláson vett részt, mennyi és milyen terjedelmű előkészítő iratot terjesztett elő, tekintettel kellett volna lennie arra is, hogy érdemi döntés nélkül, de a felperes keresetének eleget tevő okból zárult a peres eljárás az eljárás megszüntetésével. Az elsőfokú bíróság végzéséből mindezek a körülmények, illetőleg ezek vizsgálata és az azzal kapcsolatos indokok nem állapíthatók meg, azaz a végzés indokolása oly mértékben hiányos, hogy a végzés jogszerűsége nem ítéltető meg, az felülbírálatra alkalmatlan.

[19] Fentiek miatt a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a fellebbezéssel támadott, perköltségre vonatkozó rendelkezése tekintetében a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazott Kp. 110. § (2) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[20] Az elsőfokú bíróságnak az új eljárás során indokolási kötelezettségének eleget téve, a fentiekben foglaltak figyelembevételével kell ismételten döntenie a felperest megillető perköltség összegéről.

Záró rész

[21] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] A Kp. 110. § (3) bekezdése folytán a Kúria az alperes részéről a másodfokú eljárásban felmerült költség összegét a költségjegyzéki formanyomtatványon megjelölt 6.000 forinttal egyezően állapította meg az IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont, a 3. § (5) bekezdései alapján, figyelemmel arra, hogy a sikeresen fellebbező alperes egy, rövid terjedelmű észrevételt terjesztett elő és tárgyalás tartására nem került sor. A felperes a másodfokú eljárásban költséget nem számított fel, ezért annak megállapításáról nem kellett rendelkezni.

[23] A Kúria által megállapított másodfokú költség viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell rendelkeznie.

[24] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. július 7.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő